

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vd. človek naj se pošilja uročljivo lista. Neprankirana pisma se ne sprejemajo in rokopolji se ne vračajo. Izdajatelj in odgovorni urednik: Stefan Godina. Lastnik koncesija lista „Edinost“ — Tisk. tiskarna „Edinost“, vpisane družbe z omejenim odgovarjanjem v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 29. Telefon uredništva in uprave št. 11-57. Naročnina vsakega: Za celo leto K 31.20 Za pol leta 15.00 Na tri mesece 7.00 Za nedeljske izdaje za celo leto 3.00 Za pol leta 1.50

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 8 vinarjev, zvezne številke po 10 vinarjev.

Oglašje se računajo na milimetre v širokosti ene kolone. Cene: Oglašje trgovcev in obrtnikov mm po 10 vinar. Osmrtnice, zahvale, poslanice, oglašje denarnih zavodov mm po 20 vinar. Oglašje v tekstu lista do pet vrst K 20. vsaka nadaljnja vrsta 2.00 Mali oglašje po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev. Oglašje sprejema inšertni oddelček „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo v uradni listi. Plačila se izključno le upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu. Uprava in inšertni oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštointranilčni račun št. 841.052.

Zvezna armadna poročila.

AVSTRJSKO.

DUNAJ, 11. (Kor.) Uračno se razglasi: 11. novembra 1917. **Italijansko bojišče.** — Ob dolni Piavi se pripravljajo Italijani na nov odpor. V gorovju napreduje operacije uspešno. Belluno je v naših rokah. V Sedmerih občinah so bile zavzete važne visinske postojanke. Močni Italijanski protinapadi, pri katerih je izgubil sovražnik več sto ujetnikov, niso zamogli — razven neke krajevno omejene bojne epizode — uspeti nikjer. Na rusko-romunski fronti in v Albaniji nič novega. Načelnik generalnega štaba.

NEMSKO.

BEROLIN, 11. (Kor.) Veliki glavni stan, 11. novembra 1917. **Zapadno bojišče.** — Armada kraljevine Rupreht: Lijasto ozemlje med Poelcapelle in Paschendaele je bilo večeraj zopet pozorišče srdite borbe. Sveže divizije so pošlali Angleži v boj, da bi zavzeli visinske postojanke severno Paschendaele. Njihovi polki so bili zastavljeni v globokih vrstah. V napadni fronti so prodrali v naš obrambni pas in drveli proti zaščitenim višinam. Tu jih je zadel orotičnišček pomorjanskih in zapadno-pruskih bataljonov in jih vrgele nazaj. Sovražnik je petkrat ponovil svoje napade, ki so se v obrambnem ognju naše artiljerije razbili večinoma že pred našimi črtami. Kjer je sovražnik pridobil na prostoru, tam ga je pobila pehota z golim orožjem. Brezobčne čete so udarile za sovražnikom in so mu izrgale dele njegove izhodne postojanke. Topovski boj se je nadaljeval do večera in se je razširil tudi na postojanke poleg napadenega dela. Angleski delni napad, ki je bil izvršen zvečer vzhodno Zomebecke, se je izjalovil. Včerajšnji bojni dan v Flandriji je stal sovražnika mnogo žrtev. 100 ujetnikov je ostalo v naših rokah. Pri lastnih izvidnih sploših lažna Richebourga smo ujeli enega oficirja in 10 Portugalcov. Predstajni boji v Artoisu in pri St. Quentin so bili uspešni za nas. — Armada nemškega cesarjeviča: Ob gozdju Chlumce čez dan zvišan ogenj. Stevilo one 9. novembra tankaj ujetih Francozov se je zvišalo na 8 oficirjev in 280 mož. — Armada vojvode Albrehta: Lastne napadne čete so privedle z neke posrečene akcije na Hartmannswellerkopfu 37 francoskih lovcev. — Poročnik Würsthoff je izvojeval 26 letalsko zmago.

Vzhodno bojišče in macedonska fronta.

Italijanska fronta. — Močne italijanske sile so se postavile preko Asija v vzhodni smeri prodirajočim oddelkom v bran in jih potisnili ena eni točki nekoliko nazaj. Zvezne čete so zavzete Belluno. Ob dolni Piavi se je postavil sovražnik v boj. Prvi generalni kvartirnoještvo pl. Ludendorff.

TURSKO.

CARIGRAD, 10. (Kor.) Iz glavnega stanja se poročila: Kavkaška fronta: Na levem krilu je bil poizkus sovražnega napada odbit. Uptenihi smo mnogo pušk, ročnih granat in napravili več ujetnikov. — Sijajna fronta: Dne 9. t. m. je nastal bojni odmor. Sovražnih napadov ni bilo.

Rusija.

LONDON, 10. (Kor.) Petrogradski dopisnik Reuterjevega urada brzojavlja z dne 8. t. m. opoldne: Petrogradski sovjet je ustanovil svoj glavni stan v zavodu Smolna, ki je prav tako kot sosedne ulice zastražen z močnimi četnimi oddelki in oklopnimi avtomobili s obrambnimi topovi. Angleški postojak odpotuje? **STOCKHOLM, 9. (Kor.)** — Novaja Žizenzj javlja: Angleški poslanik Buchanau je petrogradskemu vnanjemu uradu sporočil, da hoče vsled poglobitve z delom odpotovati ter je zaprosil za dopust.

PODLISTEK.

Milijonar, ki je izginil.

Roman. Francoski spisatelj Eugène Chavasse.

— Da, in ponudi sem se, da vam prekrbim priložnosti, da zalotite zaljubljenega dvojčca pri sestanku, — je zalečjal Colard. Brichet pa je nadaljeval: — Tedaj si mi nasvetoval oni podli narči, na katerega sem pristal . . . v svojo nesrečo! Prevezno naj bi odpotoval, prihodno noč pa naj bi se vrnil. Opolnoči bi mi ti odprl mala vrtna vrata in me popeljal k zaljubljeni dvojici, ki bi se sestala pod mojo lastno streho. Moje zaupanje vate je bilo tedaj tako trdno, da ti nisem zakrival ničesar. Povedal sem ti tudi, da sem v prvi omanji ljubezni do svoje mlade soproge njo postavil za glavno dedičnjo vsega svojega imetja. Priznam, da to ni bilo prav. Ravnal sem kot slab oče. V sebičnosti svoje starčevske ljubezni sem oropal svojo lastno ljubljeno hčer.

Ko je Colard začel te besede, je za-

STOCKHOLM, 10. (Kor.) Listi poročajo, da je bila vest o odhodu poslanika Buchanana iz Petrograda neresnična. Imel je pač namen, da zapusti Petrograd, toda pozneje se je odločil, da vendar le ostane. **Anglija ne priznava nove ruske vlade.** **STOCKHOLM, 11. (Kor.)** Listi prinisajo vest »Morningpost«, glasom katere angleška vlada ne priznava nove ruske vlade. **Kerenski s četami na poti proti Petrogradu?** — Boljševiki proti separatnemu miru. **AMSTERDAM, 10. (Kor.)** Neka ljudska brzojavka lista »Algemeen Handelsblad« javlja iz Petrograda, da so Kerenski, — »Daily News« poročajo, da so boljševiki proti vsakemu posebnemu miru z imperijalisti sliherne dežele, da so pa tudi proti temu, da bi podpirali kakoršnokoli stremiljenja, ki jih smatrajo za imperijalistična.

Govor borta Garzona

LONDON, 10. (Reuter.) — (Kor.) Na včerajšnjem banketu v Midhallu, ki so se ga udeležili Bonar Law, Gedder in Jellicoe, je izrekel lord Curzon napitnico na zaveznike, v kateri je apeliral na sodelovanje in nesebičnost zaveznikov v dosego zmage in svetovnega mira. Courzon je obljubil zopet vzpostaviti Belgije in Srbije ter je povzdigoval zadržanje trpinčne Grške, ki je z Venicelom raztrgala mrežo intrig ter zastavo Grške ponela v srednjo vrsto svohode. Glede Amerike je dejal Curzon, da je za gotovo pričakovati, da bo ta velika, čudovita dežela tudi nadalje vse svoje pomožne vire dala na razpologo za vojno. Lord Curzon je zaključil: Dvema naših močnejših in zaupanja vrednih zaveznikov izražamo svoje najspostiljivše simpatije. Zaupamo, da duh poguma in ruskega narodu raztrga motno tmino, ki zastira sedaj njegovo bodočnost. Narod italijanski in njegovi državni stojé pred težkocami, ki jih bodo pa, kakor upamo, premagali.

Cesarjeva nezgoda.

Cesar v smrtni nevarnosti. Rešitev izvršena je po najtežjih naporih. **GORICA, 10. (Kor.)** Cesar se je mudi danes s kraljem Bolgarov v Gorici in Palmanovi. Voznje sta se udeležila tudi princa Boris in Ciril in princ Feliks Parmski. V glavni cerkvi Gorice sta prisostvovala oba zvezna vladarja službi božji. Iz Palmanove je nadaljeval bolgarski kralj po posebnem programu svoje potovanje na fronto, dočim je cesar Karel v ozemlju Strassolda in Cervinjana nadziral pohod čet. Na povratku v stan je bil v bližini Rude izvršen poizkus prebrodenja nekega, pred par dnevi še precej suhega in Sočo spremljajočega hudournika. Telesni avto cesarja je začel pri tem neposredno nad nekimi majhnim jezom v globoko vodo, nakar je odpovedal motor. Ravno mimodolši tovorni avto je dobil ukaz, naj izvleče od valov opljusani telesni avto na suho. Toda pokvaril se je tudi ta avto. Telesni lovec Reisenbichler in stražnojster telesne garde pehotne stoinje Tomek sta skočila nato v vodo, da preneseta cesarja na breg. Pri tem se je zgodila nesreča, ki je ravnokar z avtomobilí došlo spremstvo cesarja navdala s strahom in grozo. Pod telesnim lovecem se je sesulo kamenje jeza, nakar so ga takoj zgrabili valovi in odnesli v vrtinec po srditih navilih narasle roke.

Cesar, ki je zapazil, da je njegov telesni lovec v smrtni nevarnosti, ga ni hotel v brezprimerni zvestobi pustiti na cedilu, istotako gardni stražnojster Tomek ne cesarja. Tako je bil cesar s telesnim lovecem in gardistom pognan od deročih valov preko jeza v reko. Princ Feliks Parmski, svak vladarja, čegar avto je prispel v tem obupnem trenutku na breg, je skočil v kožuhu in polni opravi v vodo, da priskoči cesarju na pomoč. Vsled tega heroičnega sklepa in brezprimernega požitvovalnega zadržanja spremstva je bilo po velikih na-

lostno zmalaj z glavo in zamrznal tako tiho, da ga Brichet ni mogel slišati: — Da, in-to je bil vzrok vse nesreče. Brichet je nadaljeval: — Ker ženi, ki me vara, nisem hotel zapustiti svojega imetja, sem dan pred vsopitni odpotovanjem stopil k notarju Baudouinu, da izpremenim oporoko. Kakor se mi zdi, te je ta izprememba morala zelo zanimati, kajti vprašal si me najmanje desetkrat, ali sem izpremenil oporoko. — Res je, — je pripomnil hišnik. — V svojem skrivališču sem izvedel pozneje, da sem se v hitrici zmotil in sezgal novo namesto stare oporoke. Da, in potem dalje. Končno si mi povedal, da prihaja čas, da se pripravim za izvršitev najljubneja načrta. Dogovorila sva se, da ponoči odidem z doma in pustim doma pisno, s katerim naznanim Avrori in Pavlini svoj odhod. Prtljage nisem vzel s seboj, pač pa orožje, s katerim sem hotel kaznovati oba oskrumitelja svoje časti, in znatno svoto denarja, s katerim bi bil po usmrčenju obeh krivcev pobegnil v tužnjo.

Travniki.

Ob 6 zjutraj sem že bil pokoncu, toda nič kaj zadovoljen. Dočim je bil prejšnji dan prav prijeten — ni bilo sicer solčno, a vendar suho vreme — je začelo ta dan že zjutraj pršet in obetal se je dež za ves dan. Pa kaj hočeš: prišel sem zaio v Gorico, da si jo ogledam; torej hajd na dež! Gospod redarski poveljnik je bil tako ljubezniv, da mi je dal za ves dan na razpologo nadstražnika Orla, s katerim sva potem romala po mestu iz ulice v ulico. In res sem prav hvaležen gospodu stotniku za to uslugi, kajti brez takega spremljevalca, ki pozna vsako hišo v mestu in okolici in ve tudi, kam je nevarno stopiti, bi si nikakor ne bil mogel tako natančno ogledati mesta, kat sem si ga v njegovem spremstvu.

Pogled po Travniku je zelo žalosten. — Izvzemši okrašno glavarstvo, ki je ostalo v zadnjem času nepoškodovano in kjer se nahajajo tudi vse sedaj se v Gorici nanaajoče oblasti, je Travnik takorekoko pravcaru razvalina in pogorišče. Oni dve nizki vogalni hišici na desni strani glavarstva — podrtina; vojašnica (odzunaj ni videti močno poškodovana, a znotraj je pač zelo razbita. Cerkev je na pročelni strani nekoliko pokvarjena, dva stebra sta odbila, kipu sv. Ignacija nad vhodom manka glava, stolpa sta dobro ohranjena. Notranost ni trpela veliko; oltarji so ostali vsi, klopi stoji tudi na svojem mestu, orgel pa ni. V desnem stolpu kaže ura 6:55, v levem pa 6:36.

Kavarna »Central« je razmeroma še dobro ohranjena. V spodnjih prostorih stoji in leži nekaj okroglih mizic, rdeče zofe ob stenah so popolnoma nepokvarjene. V lokalu se nahaja še obehalnik, biljard in točilna miza. Zgoraj je v prvi sobi še celo zrcalo, v veliki sobi pa nekaj okroglih mizic. Streha je razbita. Kavarna »Evropae« je videti razmeroma malo poškodovana. Hiša, v katerih se je nahajala trgovina Hübzig & Gentili in Poverajeva krofničnica, ste popolnoma porušeni. Hiše št. 13, 14 in 15 na oni strani so zgorele že po odhodu Lahov; štrle samo črne stene v zrak. Razumljivo je, da so one hiše, ki so bile poškodovane pred zavzetjem Gorice po Lahih, le še bolj porušene, kot so bile prej. Vodnjak na trgu ni razbit, a voda ne teče.

Gosposka ulica in obližje.

Skotjska palača je s srednje strani močno poškodovana, a te poškodbe izhajajo že iz časa pred prihodom Lahov v Gorico. Pozneje palača ni trpela veliko. Bil sem na dvorišču, kamor večinoma prihaja ljudstvo in vojaštvo po vodo. Tu ni opaziti poškodb, tudi ne na drevju. Hiša, v

porih kotično mogoče rešiti cesarja. Cesar Karel, priče Feliks, telesni lovec Reisenbichler in gardni stražnojster Tomek sen iso hoteli medsebojno zapustiti. Oficir, ki je fungiral a dan kot voditelj telesnega avta, je istotako skočil v vodo. Vse skupaj je zanesla voda končno k neki vrbi v rečni strugi, ki jim je nudila zatočišče za silo. Med tem sta prihajala dva oficirja, da rešita cesarja in njegove ponesrečene tovariše. Prvi v reko spuščeni drog je bil prekratek. Končno je bil po hudih, smrtno nevarnih naporih spuščen v vodo neki v močvirju najdeni težki hlod. Breg je napredoval prizadevanjem, da bi se rešilo cesarja, največ težkoče. Obtoženi z meter dolgim hlodom so se resiteji na krških tleh vedno znova idrli in pri spravljenju hloda v vodo je značkalo dna že korak od brega. Voda je dila v grozo vzbujajočih vrtincih. Kljub temu je skočilo več soferjev brez pomiselnja v valove, da ustvarijo z oficirji zvezo z vrbo, krajem nesreče.

Cesar, ki je na zaslišanem zatočišču vedno znova pod strojo klanjajoče se vrbe nasečel le slabo oporišče, in se vedno nanovo do preko vrtu spustil v vodo, ni izgubil niti trenutek duševne prisotnosti.

Odgovarjal je na klice rešiteljev mirno in odločno. Ko je bila po mnogih težkih minutah napravljena zveza med krškim bregom in zibajočo se vrbo in je bil cesar končno spravljen na suho, je veljala njegova prva misel svaku in njegovim, kakor on z valovi borečim se zvestim. Potreben je bil naravnost meje pokoršine prestopajoči poziv, da se je pripravilo cesarja do tega, da je odplaval s hlodom na suho. Prispevši na breg, je ostal tankaj, dokler ni bil rešen zadnji mož iz valov. Solnce je že zatonilo, ko je bilo izvršeno težavno reševalno delo.

»To je ravno vojna, ki zahteva mnogo, — je bila sedba vladarja, ki je stopil zopet v avto, da se vrne, popolnoma premočen, zopet v svoj stan.

Cesar se počuti dobro. Sprejel je še v nči po svoji rešitvi poročila. Spremitvo Njegovega Velicanstva je dobilo težko nalogo, da obvesti cesarico o nezgodi. Pričakovala je cesarja, kakor vedno, pri povratku. Cesarica se je, ko je bila polagoma obveščena o nezgodi, kar najskrenejše zahvaliva vsem, ki so se udeležili reševalnega dela.

Kako je v naši Gorici.

(Nadaljevanje)

kateri se nahaja podružnica Avstro-ogrskc banke, je precej razbita. — Pri zlatem jelemu je hotel razmeroma še v prav dobrem stanju, tudi velika dvorana na dvorišču ni hudo poškodovana, le streha je razbita. Veranda je cela, močno poškodovane so pa klubovske sobe na dvorišču in kegljišče. Ulica Stretta je dobro ohranjena. — Hiša, v kateri se je nahajala Susanova trgovina, je te dni zgorela popolnoma vsled eksploziji, in prav tako tudi sosednja. Kutinova hiša je odzunaj videti malo poškodovana, a znotraj je uničeno vse. — Menti« je spredaj malo poškodovan, pač pa je zadaj veliko porušenega. Brivec Fran Novak naše svojo brivnico nepoškodovano, vsaj po granatah. Hiša št. 3, kjer je delavnica Leopolda Rihavca, potem Drufovka trgovina, je razmeroma dobro ohranjena, prav tako, vsaj na zunaj, hiša št. 4 (Anton Korenova trgovina). Hiša, v kateri se je nahajala Steinerjeva trgovina, je te dni poškodovana, prav tako tudi hiša Goriske posojilnice (št. 7), posebno spredaj. Zadaj, na dvorišču je hiša ohranjena še dosti dobro. V Jerkičevem ateleju manka streha. Pustili so mu nekoliko pohištva, aparati pa so izginiti. V tiskarni in uredništvu »Soče« je vse nastalo s papirjem. Spodaj na dvorišču je nekdo shranil pohištvo ki je ohranjeno, če mu ga ne — ukrade kdo sedaj. Hiša, v kateri se je nahajala Hribarjeva trgovina, je uničena popolnoma. Delpierova je ohranjena še dosti dobro, prav tako Deklevova (št. 9), v kateri se je nahajala Hiekejeva trgovina. Razmeroma dobro ohranjena je tudi Breščakova hiša, hiša, kjer se je nahajala trgovina Ivančič in Kurinčič, in prav tako tudi hotel »pri treh kronah«. Kar je zgorelo ali se podrló že pred prihodom Italijanov, je seveda pogorišče in podrtina. Ves gornji konec, do Delchinove trgovine, je po obeh straneh dobro ohranjen.

Na Kornju je Attemsova palača malo poškodovana, pač pa sta na drugi strani močno poškodovani Kravosova hiša in hiša, v kateri se je nahajala zaloga Dreherjevega piva. Hiša »Nakečke banke« (Saunigova trgovina) je dobila v prvo in drugo nadstropje granato. Popolnoma je uničena tudi hiša, kjer se nahaja podružnica Mirenške delvarske zadruge. Draščekova hiša je sama podrtina; prazne stene mole v zrak. Gorlančeva gostilna je spodaj malo poškodovana; v prvo nadstropje je udarila granata, ki je napravila veliko luknjo v steno, drugače pa ne dosti škode. Ulica Ascoli je skoraj čisto nepokvarjena. Cerkev sv. Ivana ni videti dosti poškodovana. Posojilnična hiša, v kateri se je nahajala Urhančičeva mesnica, je spredaj še nekam dobro ohranjena, posebno mesnica,

na drugem dvorišču pa je Sokolska telodavnica popolnoma porušena. Gostilna »pri Maksu« je dobro ohranjena, in tudi »pri črnem orlu« ni poškodovana veliko. Gostilniški prostori pravzaprav čisto nič. — Bogoslovsko semenišče je odzunaj videti dobro ohranjeno. Cerkev ni poškodovana ne zunaj, ne znotraj, stolp ravno tako ne. Semeniško poslopje, pročelna stran v Semeniški ulici je pač nekoliko razkopana, ali razmeroma ne preveč. Z vrtno strani ni videti na poslednj poškodb, a kako je znotraj, nisem videl; vsakakor ni hudih poškodb, ker je poslopje obljudeno. Tudi vrt ne kaže hujših poškodb. Hiše ob desni strani Semeniške ulice, če se gleda proti Placuti, so močno prizadete, večinoma sama podrtina. Vogalna hiša na oni strani ulice, kjer je imela pred leti Čitalnica svoje prostore, je najbrž dobila svoj »blagoslov« odzgor dolj, ker je streha močno razdrta in tako najbrž tudi notranosti. — Zensko učiteljske je spredaj dobro ohranjeno, zadnji trakt pa je hudo razbit; telodavnica na desni strani od vhoda na dvorišču je popolnoma porušena. Okna na dvorišče so zamaščena z vrečami. Na vratih je napis: Ricovero provvisto di mezzí di difesa collettiva contro gas asfissianti. — Šolsko poslopje, kjer ste se nahajali slovenska in italijanska gimnazija je deloma močno poškodovano, od zapada manje kot od vzhoda. Nasproti pa od hiše, kjer se je nahajala Korimikova trgovina, stoji samo še vogal, vse drugo proti vojašnici pa je podrtina in pogorišče.

Proti Kostanjevici.

Na Kostanjevico me vežejo prav posebni spomini, katerih pač ne gre tu razkladati na dolgo in široko. Povsem naj le toliko, da sem pred skoraj dvajsetimi leti bilval celo leto tam gori in danzadnem po dvakrat meril pot s Kostanjevice pa do bogoslovskega semenišča in nazaj. Poznana mi je torej vsaka stopinja, te poti, vsak kostanj v klanču mi je star znanec, in tam gori na vrhu mi je poznana vsaka tudi najmanjša luknjica, v cerkvi, v samostanu, v grobnici, na vrtu in dalje tja proti Panovcu. Umljivo je torej, da me je prav posebno mikalo, da si ogledam razdejane, s katerim ni prizanesla vojna niti temu, goriskemu prebivalstvu daleč na okrog tako priljubljenemu in čaščenemu svetišču. In potem je, kakor znano, dolga leta bival v kostanjevškem samostanu kot vodja notranje samostanske gimnazije naš največji živeči slovenski jezikoslovec, o. Stanko Skrabec, katekoga je vojna pregnala iz njegove tihe učenceške kostanjevške celice v Ljubljano. Oče Stanko je imel svojo celico v prvem nadstropju v novejšem času dozidanega trakta na vrtu, z okni proti južni strani. V tej celici je hranil velikanski zaklad, knjižnico, ki je bila predvsem za njega samega, potem pa tudi za vsakogar, ki se je količkaj zanimala za razvoj našega in drugih slovenskih jezikov, neprecenljive vrednosti, kajti bilo je v njej pač vse, kar se je kdaj pisalo v slovenskem jezikoslovstvu. Zanimalo me je torej prav posebno, kaj se je neki zgodilo s celico očeta Stanka. Toda o tem pozneje. Končno pa me je tudi posebno mikalo, da izvem, kaj se je zgodilo z grobnico francoskih kraljev, kamor je prihajalo danzadnem toliko in toliko tujevc in domačinov da si ogledajo zadnje bivatišče kraljev brez kraljevstva. Dandanes bi za vse one, katere je zadela enaka usoda, kot one, ki spe na Kostanjevici, skoraj ne bilo poročila niti v veliki grobnici pod kostanjevško cerkvijo, in njih število se zdi, da še vedno hoče naraščati. — Torej na Kostanjevico! Ulica Veturini je v splošnem ohranjena prav dobro; tako hotel »pri zlatem angelu«, »Narodna tiskarna in Gregorčičev dom ne kažejo skoraj nikakršnih poškodb. Hiša št. 6 na drugi strani ulice je pač popolnoma razbita. Solski dom je videti popolnoma nepoškodovan; cela so celo skoraj vsa okna. Poslopje, kjer je bilo namučeno prejšnje čase sodišče, tudi ni videti, da bi bilo trpelo dosti. Krojč Mečnik ima nepokvarjeno delavnico; samo prazna je. — O, — je dejal, — torej je bil gospod Gardje tisti, ki vas je rešil. Tem bolje! Brichet in zdravnik sta kar osupnila, ko sta začula ta Colardov vzklík. — Da, on me je rešil, — je nadaljeval Brichet: — pobral me je na razkrižju in me sam, brez tujih pomoči, zanesel v svoje skromno stanovanje. Ko sem se zavedel, je bila želja po maščevanju moja prva misel. Mišlil sem, da sta Avrorina in de Cambiac najela tebe, da bi me umoril. Maurice me ni obljubil, da bo močlal o mojem dogodku. Da pa bi me tudi zakril pred drugimi ljudmi, je s pomočjo znatne svote, ki sem jo imel pri sebi, kupil hišico, v kateri je stanoval, in tako sva tekom mojega dvamesečnega okrevanja sama stanovala v njel. Ko sem okrevaj popolnoma, sem zapustil zdravnikovo hišo in se nasečil v bližini, odkoder sem dve leti zasedoval vsak tvoj korak. O Avrorini zvestobi nisem dvomil več, toda neodolljivo sem želel izvedeti, zakaj si me hotel umoriti. Pri teh besedah je lahen smekček zaigral Colardu okoli ust.

— Torej priznaš, da si me zvalil v past? — Da, v resnično past; kajti vaša soproga je bila nedolžna. Imel sem edini namen, da vas umorim, — je odgovoril Colard s popolnoma trdnim glasom. Brichet je začudeno gledal človeka, katekterega je poznal kot poštenjaka, kot požrtvovalnega služabnika, ki pa se je sedaj skoraj nekako ponašal s tako strašnim zločinom. — Poslušaj dalje, — je dejal nato, — da boš vedel, da mi je znano vse, kaj so se zgodilo po tvojem zločinu. Ko sem se zavedel, sem ležal v revni podstresni sobici. Božja previdnost mi je takoj za morilecem poslala rešitelja. S temi besedami se je Brichet obrnil k Maurici in mu stisnil roko. — Ob tej kretnji so se Colardu radostno zalesketale oči.

Stran II.

Cerkev sv. Antona je odzunaj videti se v precej dobrem stanju, toda znotraj je sama groblja. Strop je razbit poplunoma in vsa notranjost je porušena. Desna stran ulice sv. Antona v smeri proti Kornju je sama razvalina. Kopačeva hiša je popolnoma uničena, hiša, kjer je bila gostilna Mizerit, je porušena do tal. Na vsej tej strani ni ni ene hiše, ki bi se še mogla imenovati hiša. Od cerkve do Rešičeve gostilne leži na ulici vsa sila najraznovrstnejšega pohištva: seveda vse razbito in poplunjeno. Ulica je bila in je deloma še gošča prepletena z bodičasto žico. Rešičeva gostilna je le malo poškodovana. Rešičeva mama je kuhala ravno kavo, ko sva prišla mimo z mojimi spremljavalci. Pogumna žena je dejala, da ne gre več iz Gorice, temveč da v kratkem zopet odpre gostilno. Bog ji daj srečo!

Slovenski otroški vrtec v ulici Formica je dobro ohranjen, dočim pa je popolnoma odneslo nasprotni vogal, kjer je imel Kragav svojo zganjarno.

Ulica alla Cappella je zelo trpela. Tako je Rusjančina hiša popolnoma porušena in v hiši krojača Rojca ni nobenega stropa. Močno razbita je tudi italijanska šola. — Morda mi bo kdo očital hudobnost ali škodoželjnost, toda nisem se mogel vzdržati, ko sva prišla prav pod klanec, da ne bi bilo čisto Hvala, Bogu! Tisto v vsakem pogledu skrajno umazano gnezdo po obeh straneh klanca, ki je bilo naravnost pravi škandal za drugače tako ljubko Gorico, je namreč popolnoma porušeno, tako da se ne da več popraviti. Ko se bo gradila Gorica iznova, bodo pač morali za vselej izginiti ostanki onih gnušnih kočur, da zrastejo na njihovem mestu nove hiše, vile, z novim — prebivalstvom, kajti ono, ki je bilo prej tamkaj, je bilo vredno usode svojih bivališč!

(Nadaljevanje str.)

Pomen železnice v narodnem oziru.

Ali imajo železnice kak pomen v narodnem oziru? Da in še velik. Na podlagi prejšnjih izvajanj pridemo lahko in logično do zaključka, da igrajo železnice tako veliko vlogo v življenju katerega modernega naroda kot morskakaka druga vevlačna narodna organizacija. Noben narod ne živi namreč samo od zraka in narodne zavedenosti v besedi, vsak član in celi dotični narod mora skrbeti, da si ustvari trdno narodno gospodarstvo — to je narodna zavedenost v dejanju. Železnica pa nam predstavlja vrlo važnega narodno-gospodarskega činitelja, ki igra v vsakem narodnem življenju tako veliko vlogo vsled tega, ker je najodličnejše obličje moderne dobe. Le oglemo si, kako počasi in v kako malih množinah se je na težkih vozovih prevažalo blago v Trst, iz Trsta ter med večjimi mesti. Po cele dneve je potreboval težko naložen voz »parizar«, predno je premeril pot iz Trsta v Ljubljano. In kdo se še spominja na stare pošne vozove »skasone«, ko je bilo potovanje posebno prava muka. Koliko konj, kaliko voz je šlo vsako leto sem in tja, pa so zvozili vsega vkup morda stoti del, kar zvozi v današnjem času ena železniška proga v enem letu. Promet se je postoterial in kdo ima dobiček na tem? Narodno gospodarstvo. Brez občil je obsojno vsako gospodarstvo na smrt; to je ravno tako, kot kmetija brez vozov in volov. In ravno, ker je železnica neizmerno važna, neprecenljiva naprava za narodno gospodarstvo, ima ona posebno tudi velik vpliv na narodno življenje sploh, kajti edino narod, ki ima močno utemeljeno, zdravo narodno gospodarstvo, ima pravico do obstoja, do razvoja. Dosedaj velja ta resnica na podlagi zgodovinskih podatkov — dokazuje nam to Anglija, Francija, Nemčija, dokazuje nam to urejajoča se ogromna Rusija. In ves ta razvoj imajo dotični narodi zahvaliti jako mnogo svojim železnicam, ki so jih zgradili v pravem trenutku na prvih mestih s pravim razumevanjem.

Naša država ni ena poslednjih v gradnji novih prog, četudi se je marsikaj zamudila ugodna prilika za to, ali pa se je kakša železnica zgradila tako neprevidno, da ne ustreza popolnoma svojemu namenu, ali celo nič. Pa nameram današnje razprave ni, da bi kritizirali to polje — o tem se pome-nimo drugič nekoliko — pač pa hočemo povdariti v prvi vrsti važnost avstrijskih železnic, tekočih po jugoslovanskem svetu od Triglava do Durmitora, od Trsta do Slovenskih Goric. Vprašanje je vevlačno posebno z ozirom na to, ker so se pri nas godile in se še gode stvari, ki ravno dokazujejo, da je narod ki se ne briga za svoja občila, v prvi vrsti železnice, prodan na milost in nemilost onemu narodu, ki je posestnik železnice. To je ravnotako, kakor bi se godilo kmetu, ki bi imel pač svojo zemljo in sploh vsega — samo ne pluga, vozov in živine. Bil bi vedno navezan na svoje sosedo in ti bi mu delali edino na račun njegovega posestva. Izkoriščali bi ga, kjer bi mogli, in konečno bi prišel v popolno odvisnost od njih.

Mi Jugoslovani smo ravnotako člani avstrijske države in pa ob enem tudi posestniki morda najlepše zemlje v Srednji Evropi: na vsak način pa je naš svet najvažnejši v gospodarskem smislu, saj naš je Jadran, naša je Istra, Trst, hrvaško Primorje, Dalmacija, Crna gora. Naše je edino avstrijsko morje, mi bivalimo ob edini avstrijski obali. In vendar smo podobni nekolič onemu kmetu brez živine in voz z lepim posestvom. Vsak človek razsodne pameti bi se namreč mislil, da sva Avstriji vsi narodi enaki pravni posestniki vseh državnih ustanov in naprav. Res, nahaja se v zaprahjenih arhivih državnih zakonov tudi § 19, ki pravi, da smo kot narodnosti Avstrije popolnoma ravnopravni poydsi: v upravi, pravosodstvu itd., torej tudi pri železnici. Toda ravno tu se pokazuje veli-

ka resnica, da je namreč oni močnejši, ki ima občila v rokah. Od l. 1848, pa do skoraj zadnjega časa so obvladovali Nemci vsa država ter si ustvarili stališče, ki je napram drugim narodom in njihovim težnjam tako utrjeno, da je boj precej oster tudi za mesto na gospodarskem solcu. Dosedaj namreč so Slovani, in tudi Jugoslovani, pobirali le drobtinice z državne niže — prvi gost, vsikdar sit in vedno lačen je bil le eden — naši Nemci. Oni so zavladali popolnoma tudi nad železnicami, postale so takorekoč njihova last. Mi smo pa opazovali od strani, kako se je s tem krepilo nemško narodno gospodarstvo in s tem narodna moč, in bili smo skoraj nezmožni, da bi kaj ukrenili proti temu. — Edino tam, kjer je zahtevala državna korist in pa vojaški ozir, tam so se zgradile železniške proge tudi po jugoslovanskem ozemlju, ki pa bi le malo služile nam v korist. Toda tu se je pokazala tiha žilavost našega naroda. Neposredna bližina tistih par prog po naši zemlji je posredno blagodejno vplivala tudi na naše narodno gospodarstvo in je s tem tudi toliko ojačila našo spečo narodno silo, da smo se dosedaj povzpeli tako daleč v svoji zavesti ter smo naznanili urbi et orbi svoje zahteve, svojo pravico. Tudi deklaracija združenih Južnih Slovanov je kolkolikotkoliko plod naše pomlajene narodne sile, izvira-joče iz razvijajočega se narodnega gospodarstva. In železnice niso igralo majhne vloge zraven. Nemci, četudi gospodarji železnic, nam niso mogli iztrgati popolnoma iz rok vsega blagoslova železnice.

Pa še tudi v drugem oziru so železnice važne v narodnem življenju. Le oglemo si nekoliko Nemce v tem oziru. Oni so si znali pridobiti prvo mesto v železniškem ministristvu, v vsej železniški upravi. S tem so se jako okoristili. Ta posest jim daje povsod veliko besedo, pri vsakem podjetju, pri vsaki novi stvari ravno vsled tolike važnosti železnice v gospodarskih in kulturnih vprašanjih. Nobena proga, pa naj bi še tako osrečila dotično ljudstvo, dotični narod, se ne sezida, ako bi križala nemške interese. Kot vzgled navajam projektovano progo iz Škofje Loke skozi poljsko dolino ter Idrijo na Sv. Lucijo. Že pred dobrimi 30. leti so inženirji premerili ves svet tam okoli; vse je bilo sestavljeno za to vrlo važno progo, ki naj bi se bila potem podaljšala po Soški dolini v Trst — toda zmagal ni ta ceneljši in tehnično lažje izvedljivi načrt, pač pa oni, ki ga je vsiljevala nemška javnost, načrt bohinskega predora ter baške doline. Ali pa n. pr.: Vlada je hotela prvotno podaljšati dotično železnico iz Kočevja čez Kolpo v Dalmacijo kot glavno progo, iz Novegamaesta pa kot stransko na Karlovac. Toda zadostovalo je, da so se tedaj uprli Kočevjarji z famoznim protostvom o važnosti slepe proge edino do Kočevja in — vlada je zlezla pod klop. Mnogokrat v prejšnjih letih smo pa zahtevali mi kako v resnici važno progo, toda nismo je učakali, ali pa šele potem, ko je drla vladi slučajno voda v grlo in je potrebovala glasove naših zastopnikov. — In zakaj nismo mi dobili čez 35 let železnice v Karlovac odnosno v Dalmacijo? Ker nismo imeli toliko sile, moči in vpliva, da bi bili strli nemško trmo v tem pogledu. Nemci so namreč že takrat spoznali važnost one proge, saj bi jim vedno križala njih račune kot zvezna železnica med Slovenci in Hrvati — pa jo niso hoteli dovoliti, dokler jih ni v to prisilila moč pregovora »sila koha loma!« In vsa to moč je dala Nemcem železnica. Oni pa se tega tudi zavedajo v polni meri in pozdravljajo s kričanjem vsak, tudi najmanjši poskus nemških narodov, ki bi radi tudi dosegli iste pravice, ki jim tudi pritičejo po državnih osnovnih zakonih in ki se jih faktično radujejo edino Nemci. Ti so pač ljubosumni na posest in to z njihovega stališča popolnoma upravičeno, četudi ne pravičeno. S pestjo ne pa s pravico so dobili železniško upravo v svoje roke; če bi šlo po pravici, morali bi uživati vsi avstrijski narodi iste pravice, ne pa, da morajo zastopavljati gledati, kako jim drugi odjemljejo denar.

Aprovizijske stvari. GOVEJE MESO.

Jutri, v torek, 13. t. m., se bo prodajala govedina proti predložitvi izkaznice za živila, ki se preščipne v noranjem delu pod šte. 13, in proti izročitvi izkaznic št. 13 serije a in b. Na vsako izkaznico št. 13 se bo moglo dobiti 1/2 kg mesa. — Prodaja se prične ob 6 zjutraj v naslednjih mesnicah: Sinigaglia, Barkovlje 41, Bin, Rojan 9, Bolle, Salita di Greta 11, Benedettich, ul. Boroevič 45, Trocca, ul. Colmerciale 3, Concilia, ul. B. Cellini 1, Paronitto, P. Caserma 4, Cavallieri, ul. Poste 3, Stanislavsky, ul. S. Spiridione 16, Borgnolo, ul. Lazzaretto vecchio 52, Borzer, ul. Tigor 10, Zadnik, P. G. Vico 7, Rochelli, ul. Piazza Piccola 2, Levi, ul. Becherie 6, Fabbr, ul. Marije Terezije 43, Zadnik, P. S. Giovanni 6, Simonetta, ul. delle Legna 4, Pinter, ul. Farneto 9, Zafutia, ul. Farneto 38, Lenarduzzi, ul. Acquedotto 15, Mormig, ul. Acquedotto 15, Zwetan, Sv. Ivan Vrede-la 508, Godigna, ul. Giulia 24, Pemo, ul.

Giulia 7, Malusa, ul. Parini 13, Viezzoli, ul. Barriera vecchia 15, Depace, ul. Barriera vecchia 26, Polli, ul. Istituto 38, Jenico, ul. Istituto 4, Ferluga, ul. Media 46, Polacco, ul. Settefontane 44, Cooperative Operaie, ul. Settefontane, Rizzian, ul. del Rivo 34, Rizzian, ul. dell'Istria 1, Rocco, ul. S. Marco 2, Cau, ul. S. Marco 34, Godigna, Skredenj 50, Gatzbig, Skredenj 138.

CENE: Prednji deli s priklado po K 672 kg, zadnji deli s priklado po K 784 kg.

Gnil mir te stane polovico tvojega Imetja. Podpiši vojno posojilo in ohraniš si, kar imaš.

Domače vesti.

O parobrodarski družbi »Dalmatia«. — Razni hrvatski listi so očitali tej družbi, da je nje javno obličje italijansko. »Hrvatskemu Ekonomistu« pa je zatrdil neki angleški prijatelj, ki dobro pozna razmere družbe, da to očitjanje ni opravičeno. Za dejstvo, da je družba italijanski registrirana v dalmatinskem uradnem listu, da gre kričava javnemu notariju in ne obremenja družbe. Notar je namreč napravil italijanski vlogi na trgovsko sodišče. »Dalmatia«-i da je to gotovo neprilicno in nje branitelj ne dvomi, da je družba pozvala krivca na odgovornost. Če se »Dalmatia« imputira protinaroden duh, kaže to na nepoznanje njenega historijata. Podjetje je namreč nastalo po fuziji dveh hrvatskih in dveh italijanskih dalmatinskih parobrodarskih družb ob subvenciji in pod egido avstrijske vlade. Ta poslednja je — tako govori branitelj »Dalmatia«-e — kakor znano vedno favorizirala italijanski jezik v Primorju sploh, posebno pa v pomorski trgovini, dočim se pri pomorski oblasti hrvatski jezik konaj tolerira. Že zato je »Dalmatia« v svojih prvih začetkih morala imeti italijansko obličje — in to tem bolj, ker so italijanski solastniki dveh fuzijonirah družb posedovali znatno število delnic ter je moralo novo podjetje prevzeti vse namerščane fuzijonirane družb, dočim mu je bil kot glavni ravnatelj postavljen znani Italijan dr. Cimadori. Glede narodnega značaja družbe pa so se razmere izpremenile iz temelja, ko je Mato Šarič postal generalni ravnatelj. Njegovemu vplivu se je zahvaliti največ, da so vsa mesta upravnega sveta — razun dveh — zadobili Hrvatje in tudi vsa mesta nadzorovalnega odbora so v njihovih rokah. — Uradni jezik je postal hrvatski in družba si prizadeva, da vsako izpražnjeno mesto izpopolni s Hrvati. Informator »Hrv. Ekonomista« zaključuje: »Ako se uvažuje vse to, posebno pa dejstvo, da so ravno dalmatinski odlični Hrvatje s svojo osebnou poštrevolnostjo in spretnostjo rešili »Dalmatio«-o pred razsulom, ki je je grozilo svoječaso, potem je res nerazumljivo, kako se — poznavajoč specifične razmere v Primorju — te zaslužne može, ki vestno delujejo za popolno ponarodenje tako važnega domačega podjetja more žigosati kot odpadnike rodu in jezika našega?« — Posneli smo ta pojasnila ne je po dolžnosti kronistov, marveč in še posebno zato: ker utegne ta družba postati res velike važnosti za naš pomorsko-trgovski promet in s tem za ves gospodarski razvoj naših pokrajin, ker ima družba svoj sedež v Trstu, in ker je bilo tudi tu večkrat čuti pritožb proti družbi v raznih pogledih. Pojasnila jemljemo lojalno na znanje in v največje zadovoljenje nam bo, ako se uresniči, kar obljublja informator: da postane to podjetje zares naše, narodno! Bo to velikega pomena toliko za družbo samo, kolikor za našo trgovsko in vsled tega tudi narodno pozicijo ob Adriji!

Promet zasebnih vojnopoštnih zavrtkov na vojnopoštne urade št.: 2, 55, 136, 178, 188, 197, 218, 221, 223, 224, 238, 277, 294, 307, 316, 369, 386, 395, 399, 401, 409, 431, 432, 437, 464, 500, 511, 512, 517 in 613 je ustavljen.

V morje je skočila predčvečajšimj neka Marija Zubič, stara 20 let. Nadstrahnik Josip Rajniš jo je potegnil iz vode, in jo rešil. — To je zopet eden toliko in toliko slučajev, da dekleta, ki so se izgubila, iščejo smrti, ker niso več vredna življenja.

DAROV. Za maško podružnico CMD družba v Gambriusu K 20. Denar lirani uprava. Darovi, došli vladnemu komisariju. Vodstvo II. mestne ljudske šole v ulici dell'Istria K 18, nabranih povodom cesarjevega godu, in sicer polovico za Rdeči križ in polovico za vdove in sirote padlih vojakov. Iz zbirke v trgovini Josipa Mraka v ulici Giorgio Vasari K 1560 v korist hrabrih vojakom, borečim se proti Italiji, Karel Bisiach K 50 za vdove in sirote padlih vojakov.

Organizaciji vojaških sirot so došli naslednji darovi: Veselo srce K 40, Marij

Malabočih in Hermina Daveglia po K 20, Ida Bopp K 10 in Gusta Kupplwieser-Schnabl K 200 v korist božičnice vojniških sirot.

Za »Vojaški dom« so došli tekom meseca oktobra naslednji darovi: Mary Lauge in baronica Morpurgo po 50 K, tržaška čistilnica mineralnega olja 100 K, Mina Bachrach 20 K, dr. Edvard Loser 5 K, ga. Leopoldina Kleinschuster 2 K, Ant. Dofeny 1 K. — Nadalje so darovale: Penelope di Demetrio in Marija Jalovska po 100 cigaret, Eliza Walther 50 cigaret, Adela Paris čaj, gospici Honsel in N. Habetz ter ga. Ela pl. Kamler ilustrirane liste. Gvidon Helmpacher je daroval 500 trikotov.

Prostovoljni doneski za vdovske in sirotinski sklad c. kr. črnovojniškem okrajnem poyelstvu št. 27 v Ljubljani: Glasom poročila upravnega odbora dospeli so temu skladu sledeči denarni doneski: XVIII. izkaz: Pavel Luckmin, korvetni kapitan, in soproga, 20 K; Fran Saler, finančne straže respicijent, Metlika 2 K; Božidar Hribar, črnovojnič, K 13721; Josef Bartoli, med. asistent, 10 K; Občmarji, Smuka, K 2650; dr. Jurij Röthel, polkovni zdravnik, 25 K; dr. Janko Zironik iz neke kazenske poravnave, nadpqr. 3 K.

Zadnje vesti.

AVSTRIJSKO VEČERNO POROČILO. DUNAJ, 11. (Kor.) Ob Pjavi je bilo zavzeto levo mošiče Vldor. Na obeh straneh Suganske doline in v ozemlju Settecomuni pridobivamo na ozemlju.

Ana Ferluga hčerka krčmarja kons. društva v Rojanu Slavko Podgornik zaročena. Trst, 12. novembra 1917.

MALI OGLASI

so računajo po 4 stot. besedo. Glasovnik klikane besedo se rač. najje enkrat ved. Najmanjša pristojbina znaša 40 stotnik.

Kupujem vsaki dan eunje po 76 vin., velike žaklje 4.50, cementne 1.80. Via del Rivo 4. V. Mercato vecchio 3. Cohen. 1573

Bute za živali po 20 vin. kg dobi se na vogalu via Cassa di Risparmio in Campanik. 1580

Fotograf Anton Jerkič posuje v svojem ateljeju v Trstu. Via delle Poste št. 10. 497

Cele stare zamaške kupuje po K 15 kg. Nove po zelo visokih cenah in sicer po vzorcu. - Tovarna zamaškov A. WEIERMANN, Dunaj XIX Hardtgasse 12

Cabaret „MAXIM“ Varietè
Trst — Via Stadion 10 — Trst
Ravnatelj-lastnik K. MAURICE. Pri Hoffeldkaviarju: Ig. Rosenblatt.
Novi spored za november.

Lucie Francardi plesalka	Kovacs Ily madžarska pevka	Philomena Klicka pevka
Henricette Blanche subretka	Lilly Konrad plesalka	Fritzi Lang subretka
Szabó Jozsa madžarska pevka	Joufine Czerey subretka	Elsa Walter bariton

Max Nofer, najboljši dunjski hitri pesnik improvizator.
Začetek ob 8.30 zvečer.
Vstopnina K 2.—

Ljubljanska kreditna banka
Podružnica v Trstu
Ulica Caserma šte. 11. Uradne ure od 9-1.
Kupuje in prodaja vrednostne papirje vsake vrste, srečke, tuje zlate in papirnatc novce in devize.
Daje predujme na vrednostne papirje in blago in izvršuje vse v bančno stroko spadajoče transakcije.
Vloge na knjižice obrestuje 4% netto
Vloge na tekoči in žiro-račun najboljše po dogovoru.
Obavlja nakazila vojnim ujetnikom.
Poslovalnica c. kr. razredne loterije.

JADRANSKA BANKA Trst, Vla Cassa di Risparmio št. 5 (Lastno poslopje)
Kapital in rezerva K 13,200,000.—
FILIJALKE: Dunaj Tegetthof's rasse 7-9, Dubrovnik, Kotor, Ljubljana, Metković, Opatija, Spit, Šibenik, Zadar.

KUPUJE IN PRODAJA: vrednostne papirje, rente, obli-gacije zastavna pisana, prijoritete, delnice, srečke itd. VALUTE IN DEVIZE. PREDUJMI na vr-dnosine papirje in blago ležeče v javnih skladiščih. SAFE-DEPOSITS PROMESE. Brzjavi: JADRANSKA.

VLOGE NA KNJIŽICE 3 1/2 %
od dneva vloge do dneva vzdiga. Rentni davek plačuje banka od svojega. Obrestovanje vlog na tekočem in žiro-računu po dogovoru. — Akreditivi, čeki in nakaznice na vsa tu- in inozemska tržišča.

Prodeja srečk razredne loterije. Zavarovanje vsakovrst-nih papirjev proti kurzni izgubi, revizija zrebanja srečk itd. brezplačno. St. van krediti, rembourss-krediti. Krediti proti dokumentom ukrajcina. — Borzna naročila. — Lukase. Telefoni: 1463, 1793 in 2676.
URADNE URE: od 9-1 pop.
ESKOMT MENIC

Drugi zrtvujejo zdravje in življenje, ti bi pa stiskal denar? Postavi se za svobodo in čast, za resnico in pravico! Drugače nisi dober.

IVAN KRŽE — Trst
Piazza San Giovanni 1.
Zašoga kuhinjskih in kletarskih potrebščin od lesa in pletenih, škafov, brent, čebrov in kad, sodčekov, topat, rešet, sit in vsakovrstnih košev, jerbasse in metel ter mnogo drugih v to stroko spadajočih predmetov. — PRIPOROČA svojo trgovino s kukijsko posodo vsake vrste bodi od porcelana, zer-lje, emaila, kostarja ali cinka, nadalje pasamantorje, kietke itd za gostilničarje pipe, kroglje, sesalje in stekleno posodo za vino l. t. d. l. t. d.

Molzne kože že obrejene
dobavlja kozjerejsko društvo Praga I. K. poštni predal 121.
Predu se dobro upeljuna **lesna industrija**
s ca. 300.000 M³ jelke, bora, bukvce. — Cena nizka. Ugodna plovitba. Oddaljenost od mesta in žel. postaje 12—25 km. od adrijskega pristanišča samo 120 km. Ponudbe od resnih reflektantov na Inzeratni oddelek lista pod: »Lesna industrija 300.000«.

Hotel in restavracija METROPOLE
Trst, ulica S. Nicolò 22.
Kuhinja prve vrste. Vina izbrana. Elegantne sobe. — Največja čistost. — Cene zmerne.

ZOBOZDRAVNIK Dr. J. Čermák
v Trstu, ul. Poste vseh 12, vogal ulice della Poste.
Izdiranje zobov brez boleline. Plombiranje. UMETNI ZOBJE